

sobte, té 40 diputats a Madrid. Si fos capaç de pronunciar menys paraules per minut i arrossegar-les una mica més, parlant amb més calma, li aniria encara més bé.”

L'estil de Pablo Iglesias, el secretari general de Podem, és radicalment oposat al de Rivera. “Quan l'excés verbal s'apodera del seu discurs, transmet una imatge molt crispada, i en general, els electors s'estimen més un comportament serè”, subratlla Gutiérrez-Rubí. “Qui reviscoli les èpoques de crispació de la política espanyola, voluntàriament o involuntària, pagarà un preu molt alt. Com ens diu la literatura clàssica, qui de debò sap de què parla, no troba cap raó per alçar la veu”, opina.

“Aquí es rifa una etiqueta: la de qui ha fet més pel pacte”, conclou aquest expert en previsió d'una repetició dels comicis. “En aquest sentit, qui ha estès la mà i li l'han mossegada, s'ha convertit en una víctima, cosa que podria fer que molts electors passen a sentir-hi simpatia”, un corrent d'afecte que, si es confirma, podria beneficiar Sánchez en detriment d'Iglesias.

Antoni Gutiérrez-Rubí observa que “els quatre partits fa mesos que viuen en una campanya electoral permanent”, raó per la qual, en cas que al juny hi haguera una altra cita amb les urnes, els partits no demanarien el vot d'una manera gaire diferent a com ja van fer-ho el desembre passat. “Parlant en termes futbolístics, és com si els quatre entrenadors estiguessin contents amb el joc de la primera part però no haguessin quedat satisfets del resultat; a la segona meitat no optaran per alterar la tàctica, sinó que esperaran que, en aquest cas sí, la sort estigui del seu costat. El problema és que tots quatre només poden millorar el resultat sobre l'espai polític dels rivals, i en una dinàmica tan volàtil, de gran transversalitat i un flux d'electors constant, tot plegat pot comportar uns canvis més importants que no ens pensem. Si el 26 de juny hi havia eleccions, serien una rèplica del terratrèmol que ja va haver-hi el 20 de desembre.”

eleccions que no d'un acord. Fins i tot considero que són necessàries, perquè després ningú ja no pensaria en unes terceres eleccions. No hem d'oblidar, però, el cas de Catalunya, quan Junts pel Sí i la CUP van poder arribar a un acord *in extremis*. La sensació de vertigen pot desencallar la situació actual”. El precipici és cada cop més a prop. ●

Què diu la bola de vidre

La possibilitat d'una repetició electoral cobra força a l'Estat espanyol. El resultat de la segona volta que vindrien a ser els comicis del 26 de juny es presenta tan incert com la conjuntura política actual.

Hem acudit als experts en demoscòpia José Pablo Ferrándiz –de l'empresa Metroscopia– i Jaime Miquel perquè ens expliquen què podria passar aquell dia.

Si la parapsicologia regira el cap dels líders del PP, el PSOE, Podem i Ciutadans, en aquests moments no dubtarien a acudir al primer vident de guàrdia que trobaren pels voltants de la Carrera de San Jerónimo. Tots quatre viuen en un ai, conscients que és tan factible una repetició dels comicis com imprevisible el seu resultat.

La data del 26 de juny emergeix a l'horitzó, doncs, però encara n'hi ha una altra de més assenyalada al calendari: el 2 de maig, l'últim dia per investir un president a la legislatura en curs.

Si no n'hi ha, l'endemà, 3 de maig, el rei signarà el decret de convocatòria electoral, i Mariano Rajoy, Pedro Sánchez, Pablo Iglesias i Albert Rivera esdevindran els protagonistes metafò-